

VOCABVLARIVM

123

8^e

TRILINGVE ET E-LINGVE

P R O

SCRIPTORIBUS DOMINICANIS,

Continens Dictæria, Scœmata, Improperia, Convicia, Opprobria, &c. quibus per totum terrarum Orbem, semper & omnibus modis exprobrantur injuriosè, objurgarunt immodestè, ac irreligiosè insurrexerunt, scribentes non digito, sed ungue; nec loquentes linguâ oris, sed offis, contra Defensores mysterii Immaculatæ Conceptionis Sacratissimæ Dei Matris MARIE.

HUC USQUE

Damnatum in omnibus mundi partibus: in Italia à Summo Pontifice Sixto IV. & alijs; in Germania à S. R. E. Cardinali Marco Prænestino, &c. in Hispania à iudicibus delegatis à Julio II. & supremo S. Inquisitionis Tribunali; in Gallia ab alma Universitate Parisiensi, & Tolosana cum suo Archiepiscopo D. Carolo de Monschalt; reprobatur tandem in Belgio à duobus eximius Censoribus Lovaniensibus; repulsum à DD. Vicariis Generalibus Leodiensi & Antuerpiensi; denique à duodecim Theologis Coloniensibus contemptum.

NUNC VERO

Approbatum à magno Censore Ignatio Gillemans, Canonico & Pœnitentiario Cathedralis Ecclesiæ Gandavi, librorum Revisore, die ultimâ Anni 1663. & impressum ibidem, licet falsò, apud Maximilianum Graet, ad signum Angeli, anno 1664.

Quoniam zelus domûs tuæ comedit me: & opprobria exprobrantium tibi, ceciderunt super me. Psal. 68. vers. 12.

Cum omnibus Approbationibus necessariis. Die 2. Februarij, Anno 1664.

A D L E C T O R E M.

Res difficilis satis est componere litigantium animos; unaquęq; enim pars existimat habere pro se cum iure actionem & cum veritate iustitiam: ideo necesse est constituere tertium, qui ut iudex proferat sententiam. A quadringentis annis & amplius inter Patres Prædicatores & Minores exarsit controversia de Conceptione Virginis **MARIÆ**; præcipuè istis novissimis temporibus occasione Decreti seu Constitutionis Sanctissimi D.N. Alexandri VII. qui sicut unicuique est caput Ecclesię, ita solus esse potest promulgator ultimę definitionis, de qua modo nihil agitur. Sed cum in qualibet lite sit res de qua controversatur, & pariter verba interposita in processu seu actis, pro istis necesse est constituere iudicem.

Fratres Minores, & cum ipsis defendentes Immaculatum Dei Matris Conceptum, à principio controversię ita religiose, modeste, caute ac prudenter loquuti fuerunt, ut indicant ipsorum Tractatus, Opuscula ac Libri iam fere omnes typis mandati: ut videre est apud præcipuos Minoritici instituti Auctores: Petrum Aureolum, Franciscum Mayronium, Petrum Thomam, Petrum de Candia, postea Alexandrum V. Ioannem Vitalem, Ludovicum à Turri de Verona, Antonium Cucharum Episcopum Azernensem, Ludovicum Carvajalium, Raymundum Eremitam & alios; & hoc idem dicimus de ceterarum Religionum ac Sæcularibus Auctoribus, Ioanne de Segovia Canonico Toletano, Petro Montio, Paulo de Eredia, Dominico Bolano, Bonromæo, Iudoco Chlietoveo: ex Augustinianis, Hermano de Schildis, Ioanne de Meppis & Theodorico de Huric; ex Benedictinis, Carolo Fernando & Anonymo Cronodomo: ex Carmelitanis Francisco Martini, ex Cælestinis Dionysio Fabri, Claudio Rapinas; ex Trinitariis Roberto Gaguino, ex Carthusianis Henrico de Halsia: in quibus nec unum indecens, & rarissime asperum reperietur verbum.

Cernentes ergo Patres Ordinis Prædicatorum, omnium manus esse conversas contra ipsos & quod Defensores Mariani utebantur Thesauro verborum propositionato suę pię sententię ex terminis piis, puris, immaculatis, mundis, candidis

3

didis atque nitidis, &c. ut in omnibus dissentirent, sicut in re ita in voce, & sua opinio in peccato originali, macula, culpa, immunditia, ac spurcicia concepta, &c. haberet terminos sine termino, interminabiles & exterminabiles, quibus uteretur & suum explicaret conceptum; fecerunt hoc Vocabularium Dominicanum.

Fr. Pius Marianus à Conceptione, Minorita.

I N I T A L I A.

Revrendus P. Fr. Raphael de Pornasio Ordinis Prædicatorum, & Inquisitor Ianuensis edidit duos Tractatus contra Conceptionem, anno 1457. primi initium est: Incipit Tractatus de prærogativis Domini nostri Jesu Christi, &c. & in hoc vocat Defensores piæ sententiæ, infidiatores, vulgares infamatores. Secundus autem Tractatus est contra Concilium Provinciale Avinionense, ubi fuerunt duo legati Apostolici Cardinales, & duodecim Episcopi; & titulus est: Ad Avinionensem Præsulem, & ejus Clerum, de Conceptione, &c. & in hoc, quia Patres illius Concilii decreverunt, diem Conceptionis esse festivandum, dicit: ô nefas, ô scelus, ô temeritas inaudita! usurpatores sine Consilio officii sedis Apostolicæ: & illo suo decreto jam in Ecclesia nihil esse solidum, nihil stabile, nihil certum, & omnia fidei fundamenta fecisse nutantia & tremebunda, ac lethale vulnus infixisse ossibus Ecclesiæ, Scripturæ sacræ, & doctrinæ Sanctorum Patrum. Et iterum infirmitas: ô nefas, ô scelus, ô temeritas! illius reprobare doctrinam, quam Dei sapientia comprobavit.

Anonymus Dominicanus, qui scripsit anno 1475. in Lombardia, in suo libro contra Conceptionem, ad Comitum Petrum de Gambara: & P. Vincentius Bandellus, qui fuit Generalis Ordinis Prædicatorum, in suo libro ad Erculem Estensem Ducem Ferrariæ, impres. anno. 1481. F. Petrus de Vincentia in suo libello contra Conceptionem in 4. sine anno impressionis, & reimpress. Tolosa in Gallia, anno 1649. qui fuit damnatus ab Universitate & Archiepiscopo Cavolo de Monschalt; P. Bartholomæus de Spina Magister Sacri Palatii, in suo Opusculo De universali Corruptione generis humani, impres. Venetiis, anno 1533. Et in Opusculo contra Cajetanum, P. Albertus Duminus de Cataro in libro impres. Romæ anno 1536. in 4. cum aliis scripserunt in Italia, quorum nomina, libri & impressiones non possunt referri in hac brevi charta; sequentibus titulis insurrexerunt contra Defensores Virginitatis puritatis, vocando illos, Adversarios veritatis, Audaces, Adducentes perverfas allegationes, Armatos mendaciis ac falsitatibus. Æmulos ipsorum, Abominabiles amicos diaboli, Anathematizatos. Bestiarum more stridentes. Calumniatores, Cæcos, Cæcorum duces, Corruptores Scripturarum. Canes rapacissimos, Convertentes se ad fabulas. Contemptores Divini verbi & Fidei Christianæ. Dolosos, Dilaceratores, Diffamatōres, Delirantes, quorum Doctrina nulla habet pro se testimonia Scripturarum, aut Sanctorum Patrum: Depravatores sententiarum, Detractores, atque Defensores hæresis Pelagii. Excalceatos; Extorquentes Doctrinam dicta contra ipsorum intentionem. Falsificatores Librorum, Fatores, Fabricatores mendaciorum, & Fautores prætersæ pietatis. Garrientes, Gehennæ filios. Hæreticos, Honorantes Virginem dehonorando Christum. Indoctos, Indevotos, Immundos,

Immundos, imò Immundissimos, Irreverentes, Improbos, Infanos, Imperitos, Inverecundos, Invidos, Immeritos damnationis barathro, Impugnatores sacrarum Scripturarum, Inhonorantes B. Virginem MARIAM inepto fidoque honore, Involutos ignorantia tenebris, Infideles, Ignorantes, Immodestos, Loquentes in angulis, solum coram mulierculis, pueris, labariis, futuribus, talaribus. Laceratores SS. Patrum, Laqueos diaboli, Lutherofimiles, Librorum corruptores ac falsificatores, &c. Mendaces, & Mendaciorum fautores, Mordaces, Malignos, Malitiosos, Miseros atque Miserrimos. Novitatum Amatores & Inventores, Nequissimos, Nefandissimos. Obtenebratos, Obcaecatos. Plebeos, Perverfos, Pessimos, Pertinaces, Perniciosos, Prophanos: Peccatores, quia docent Virginem fuisse conceptam sine peccato originali. Quærentes lac & lanam, dum prædicant ipsam fuisse peccato originali & macula immunem. Quinquagies octies errantes in Fide ex sua falsa conclusione. Rodentes dente canino servos Dei, &c. Sceleratos; imò Sceleratissimos, Scorpiones, Scandalosos, Scindentes unitatem Matris Ecclesiæ. Seminatore errorum in Ecclesia. Theologiæ parum, vel nihil habentes. Turpes. Vitiosos, Vulgares, Venenatos linguâ ut scorpiones, Vento plenos, Vacuos scientiâ, Vlulantes rabido ore, Vociferatores.

Reverendissimus P. F. Thomas Turcus sacre Theologiæ Magister & Generalis Ordinis Prædicatorum quinquagesimus, in Opusculo sanctissime Deiparæ Virginis Mariæ, quod incipit: Felici fidere, admirabilique Dei consilio, &c. SS. D. N. Innocentio X. & S. R. E. Cardinalibus in Congregatione generalis Inquisitionis exhibitum; hæc habet contra Immaculatam Virginis Conceptionem Defendentes. Blaterantium linguæ domitæ, scripturientium calami temperati Dæmoniacis artibus. Renovatæ simulates. Oblatantes. In lucæ cæcipientes non possint tenebras cavillationum, ne ipsâ luce perstringantur: offendere contendunt. Cavillantur primò. Ineptos. Extortis violentisque interpretationibus. Frivola & futilia quæ blaterant. Cavillantur secundò. Pueros. Indigna responsio viro Catholico: quæ etiam in ore ferulentissimi hæretici fordesceret. Ignotum, inauditum sacrilegium. Sileat ergo temeraria vox, non ratione confutanda, sed ferulâ coercenda. Lascivientes calami temperari, sermo luxuriosus frænari. Ad necessitatem blasphemiarum aut Schismatis populus advocatur. Ad captandam populorum auram, ad vanam gloriam aucupandam. Subdola mente. Difficultatem ignorantes, neque intelligentes quæ loquuntur, aut de quibus affirmant. Simplicium animos indiscretæ devotionis obtentu, &c. Tumultuantes, dissidentes. Temeraria audacia, effrænis petulantia, insana libido evulgandi nova, ad captandam populorum auram. An non sedanda ista lues quæ fideles inficiebat? Opus certè erat fræno, igne antidoto. Infatiabilis libido. Armati Principum precibus, Ecclesiæ pacem turbando, vociferantur. Humanâ arte à Gregorio XV. fuerat stabilitum. Verum, cui tantum torpescit animus, lippunt oculi; ut non videat subdolas & inveteratas artes, quibus mundum deludere sibi persuadent. Ad tenebrosâ consilia se recipiunt. Impudens cavillatio. Ad populorum simplicitatem; scandalorum copiam. Inundantium malorum cataractæ, ardentium rixarum seminaria. Inconspicibilem Christi tunicam scindentes. Ingenuèque dicam, propositionem illam puram, non ex penu Catholico, sed ex officina Machiavellistica prodire. Audis sacrilegam & impiam Sententiam, mille ignibus, mille crucibus expiandam: quæ litium seminarium est, invidiæ stimulus, mendaciorum fons, æmulationis sedes, & Ecclesiæ turbationum illex & mater. Ad captandam populorum auram. Quorum Deus venter est, & gula triumphans. Cùm rationem pondere obrui se sentiunt: Doctorum numero se defendere contendunt. De sententiâ pia quasi de aris & focus palam pugnare glorientur. Ridemus verba quæ aërem verberant. Hæc Patrum antiquorum sententia

tenētia tot pugnationum studiis exagitata, tot arietibus impetita, tanto ardore impugnata, in-
 expugnabilis semper extiterit, instar palmæ superior evaserit; omniumque cōnatus, qui mi-
 nis modis eam vel opprimere vel evertere curarunt, eluserit : etenim quot subdola pietatis de-
 liramenta conficta ? Quot revelationum fabulæ contextæ ? Quot monumenta è ruderibus
 antiquitatis seminata ? Quot Patrum, Doctorum Scholasticorum loca depravata ad decipi-
 endos simplices, ad fascinandas mulierculas, ad plebem dementandam ? & tamen illa omnia
 horrentibus & stupentibus adversariis in fumum abierunt : & ipsa litibus superatis, è vora-
 ginibus emergens, in Dominicanam familiam se recepit, ubi secura conquiescit (*nempe opinio
 de Sanctificatione Virginis, & contraſſions peccati originalis*) omnes ridet & contemnit, &c. De
 probabilitate canonizata: si de palma non exultat, de pugna tamen feliciter triumphat. Aërea
 moles suâ fucata majestate oculos sciolorum rapit, in fumum evanescit. Ventosaque & am-
 pullosa illa epitheta esse, quoddam illa canonizata, quoddam sit proximè diffinibilis. Cùm Adver-
 sarii percussi jaceant, in omne latus tamen se vertunt. Lepidam fabulam attexuerunt ad de-
 mentandos simplices. Omnes indulgentias (*nempe Conceptionis*) Officium illud recitantibus
 concessas, eodem in cœno hærere. Miserè corruunt frigida & puerili argutiolâ ludentes.
*Loquendo de revelationibus factis pro hoc mysterio, ait : Stultum est, credere miracularum som-
 niis : illusiones dœmonum, aut proprii capitis fantasiationes. Dicit etiam sugillandâ miracula &
 Bullas summorum Pontificum : Nec nos ad apocryphas Apostolorum diffinitiones, ad confi-
 ctas revelationes, ad somniata miracula, ad Bullas adulteratas recurimus. Et de Oraculo Pij V.
 ut Fratres Minores recitare possent Officium Conceptionis, dicit, fuisse introductum per fraudulentam
 & prophanam manum, per summam audaciam adjectum, esseque falsitatem & imposturam.
 Hæc & alia plura habet. Rff. P. Generalis, qui scribebat anno 1649. ut offerret Summo Pontifici.*

Rff. P. Raymundus Cappisuzci, Magister Jacri Palatii, in libello dicto, Apologia pro sacra Congrega-
 tione Indicis, ejusque Secretario ac Dominicanis, contra Petrum de Valle Clausa, & libellum
 famosum inscriptum, de Immunitate Actorum Cyriacorum à censura : *inter alia innumerabilia
 scommata sic dicebat Pag. 233. Dicitur Alva stultè negare encomia D. Thomæ tributa. 331. Non
 audiendus, inquit, Alva mendacissimus, aliis mendacia imponens, & ineptis ratiociniis ar-
 guens. 345. Hujus infaniae consors cū Petrus de Alva, qui in suo Nodo Indissolubili dicit,
 Omnia Opera D. Thom. eidem falsò à Dominicanis attribui, sed hoc est sensum negare.
 358. Vocat Gregarium, & à pagina 359. ad paginam 369. recenset absurditates & ineptias
 contentas in lib. Alva, qui inscribitur: Naturæ prodigium, gratiæ portentum. Pag. 369. Alva,
 inquit, Theophili exemplum & malignitatem imitatus, occasione Conceptionis, duos edidit
 libros contra Dominicanos & S. Thomam; in utroque crasse, adipaliter & adipalibus rationi-
 bus discurret : Primi, in quem ineptias & falsitates congestit, &c. ad eod. crasse & frequentes
 sunt: ibi negat & affirmat quidquid illi arriserit. Falsò dicit, fictum esse opus Dominici de Monte
 Luporum, hic locus est in Hetruria; item Gerardi seu Georgii Antivarensis, hæc civitas est
 in Dalmatia. 371. Miror P. Alva esse adeo animatum contra Franciscum Arauxo. Ludic eum
 ibidem pro D. Raymundo, negatque textum S. Thomæ, part. 3. q. 27. art. 2. fuisse falsatum.
 373. Dicit, eum habere phantasiam læsam. 374. Item, discursum non valere, & ineptum dictu
 videri, quodlibet a D. Thomæ non esse. 375. Ex eo quod dixisset P. Alva, D. Thom. quodlibet
 q. 5. intelligendum esse de peccatis in generatione carnali commissis, vocat eum ridiculum, de-
 bili ratione præditum, stolidum, impium. Totus liber (*inquit*) Nodi Indissolubilis, ineptis,
 scæter, spongiâ indiget, nihil in eo solidum, nihil rationabile; Alvæ Nodi non nodant, quia
 non connectunt : querit nodum in scirpo, quia inimicus est; stylus diversus à consueto, nec*

stylus, nec opus est Alva; sed aliorum deponentium vestimenta, ut lapident D. Thomam. 376. Titulus libri ejus adipalis; prætextu Conceptionis, ob damnationem libri, inito federe cum Petro à Valle Clausa, quem laudat; habet aliqua propria, sed inepta & risu digna, ut illud de B. Clemen VI. 377. Quod Alva negat in uno libro, hoc ipsum adstruit in alio: & falsitatis redargui posset in iis, quæ dicit de Quodlibetis & de Rescripto ad Annibaldum. In Nodo omnes laudes S. Thomæ profligat. 379. Quod habet Alva de Catena Aurea, mendacium est, contra indubitam veritatem, ut testatur F. Reginaldus D. Thomæ socius, & S. Doctor illam contexit Urbani IV. jussu; vah, *inquit*, impudentissime hominum, qui dicis approbationes doctrinæ D. Thomæ excogitatas fuisse, ad opprimendam Conceptionem seu maculandam Virginis puritatem, ut Alva obloquitur. 380. Jam respondit, *inquit*, Capreolus, ad illos articulos Parisienses; liber in quo continentur, prohibitus fuit; ut testatur Gravina, duplici fedâ inurendus auctor; malè dicuntur conficta illa S. Thomæ elogia, eò quòd originalia non reperiuntur. 381. Alioquin eodem nomine, *inquit*, illa omnia, quæ in Annalibus Franciæ leguntur, falsitatis redargui possent: non est censendum Religiosos historicos mentitos esse. Alva, qui de S. Francisco tot falsa & erronea encomia scripsit, perperam dicit, aliqua D. Thomæ à nobis afficta: multi etiam libri Franciscanorum non inveniuntur: elogium D. Thomæ à Christo dictum destruere conatur. 383. In quo impiè (*inquit*) legerit, cum approbatum sit tanquam certum & indubitatum; Auctores variant tantum in accidentibus, non in substantiis; non dixit Pius, *sicut vidè*, sed, *sicut pia*, quo dicto veritatem historiæ approbat; hoc dictum Alvæ temeritate & impietate non caret. Adstruit eadem approbatio ex Indulgentiis concessis sacculo ejusdem crucifixi; nec obstat, hoc non legi in Bulla canonizationis, cum etiam in Bulla canonizationis S. Francisci nulla stigmatum mentio fiat. 384. Promittit se alibi fusiùs contra P. Alva acturum. 385. Vocat Auctorem sæculentum & sordidum, quo non indiget sententia Conceptionis, cui suis ineptiis nocumentum affert; hujus homunculi nomen perpetuis tenebris involvi debuisset: mihi tamen, *inquit*, hunc homunculum manifestare libuit, in majus illius dedecus. 396. Alva plures falsificationes committit, quàm Dominicanis falsissimè imponat; continet mendacia & ineptias crassissimas. 540. Alva stolidissimus Jesuitarum emissarius, in D. Thomam blasphemus. *Et nullam alian rationem adducebat in suo libello iste Reverendissimus Pater Magister Sacri Palatii.*

IN GERMANIA.

Pater Georgius de Frickenhausen Ordinis Prædicatorum, qui scripsit in Germania contra Immaculatam Conceptionem, & in prima Repetitione quæ incipit: Tota Disputatio istius Domini Doctoris, &c. Et in Opusculo cujus titulus est: Repetitio fabulosæ narrationis, & incipit: Cum his diebus, &c. Impress. Lipsiæ anno 1489. in 4. dicit contra Defensores piæ sententiæ omnia ista quæ sequuntur. Simples. Adductiones crudas rationes, quod sæpè repetit. Odibiles. Errantes. Hæretici. Resistentes fundatissimæ Fidei. Somniiatores. Fabulatores & fabulosi. Calumniosiores. Vulpinâ quâdam astutiâ suas negant falsitates & errores. Pestiferi. Turpissimi de honestatores, quod repetit sæpè. Execrabiliter errantes. Impudentissimi. Subversores luculentissimi. Infructuosi. Incautissimi. Confictores fabularum, quod repetit Frickenhausen. Narrat & aliquis eadem facilitate posset confingere, quomodo octo vel novem impudentissimi calumniatores Vulpinâ calliditate hirsuti sub sanctissimo habitu B. Francisci absconsi propositi fuerunt.

7
 fuerint contra singularem puritatem Christi in conspectu summi Dei venenosum dogma. Scabiosi. Subannatores. Dehonestatores. Derisores. Blasphemi. Calumniosè imponentes hæresim sacris Doctoribus. Ruinosam instaurationem, quâ execrabiles errores ac Ecclesiæ Fidei impudentissimi subversores. Fantastici. Confugiunt ad falsa præsidia more calumniantium. Evomatores veneni. Protervi. Vecordes. Linguam suam docuit loqui falsum. Inverecundi & inhonesti. Frontosè loquentes. Adductores errorum & falsitatum. Impatientes. Reflexum animum habentes. Insolentes proclamatores. Præsumptuosi. Temerarii.

P. Wigandus Wirt, Ordinis Prædicatorum, seu Capponis, ille qui cum Joanne Thremitico habuit Controversias varias in materia Conceptionis, in suo Dialogo Apologetico, qui incipit: *Merito nunc tibi per solvo, &c.* Impress. Oppenheim, in 4. dicit contra aliquos Defensores Immaculatæ puritatis Virginis, scommata & opprobria sequentia: Titulistæ. Furentes. Mendacissimum vocat *quendam Minoritam*, Ridiculum & Stultum. *De sententia præservationis, sic inquit:* Nam illorum sententia, dum unicam turpibus extollunt verbis Virginem, amplius eam infamant. Causidicus turpissimus ac mendacissimus, sed sua contra eum producunt figmenta mendacis & impudentiæ adeo plena, ut nemo illa prudens abque risu aut legere aut possit audire; etenim rationes componit inutiles, frivolas ac stultas, exempla simpliciter conficta mendacis, & bis grossissimis atque blasphemis stolidissimis. Quid turpius aut impudentius dici potest? Pudore vacuum: Levissimum. Impudentem. Turpissimum. Furcè; & hoc reperit. Nequissimo furore mendacia confingit. Nequissimâ confinxit invidiâ. Nequissimo furore mendacia confinxit. O furem cæcû, ô furem & nequitiam! Cappa mordax, tunis crassior, & calopedes in truncum formati nunquam Sanctum efficiunt. Pro quibus hic insolentia, fictio, contemptus Sanctorum, levitas, scandalum, irreverentia, impudentia, turpido, regnant. Sacrilegus, Immanissimus. Subdolos, Laudator Virginis simulatâ devotione. Capitosus. Quorum doctrina maledictis, blasphemis, mendaciis, figmentis, vita verò hypocrisis & simulatâ sanctitate, cum invidia immortalis plenissima est. Maledicus. Stercus, lenies, furens, insanens. Ut quid insanum, & furiosum nominas? & hoc reperit. Furiis exagitatus, turpis, infamatus, stercus, & oletum; & statim. Furiosus, Insanus, stercoribus, luto, blasphemis, atque mendacio, &c. stercoristam, aut lientistam, qui stercoribus & oleto inter disputandum pro argumentis uti solet, &c. Ipse suam aternæ ignominie tradet insaniam vesaniam. Respondeatur stulto juxta stultitiam insaniamque suam. Leves in Theologia, Neophytos, Tepidos. Introducentes stercus, & lutum assumentes. Malignantes. Nudipedes. Confutatio protervorum. Magnæ temeritatis homo. *Dicit de quodam Minorita*, quod sit Scropha. Quanta temeritatis & præsumptionis sit iste Minor: impudentissimus capitolus. Nullâ Scripturarum auctoritate sustulit, nullâ doctrinâ structum, solâ præsumptione ac intolerabili impudentiâ impulsus. Stultitiam, superbiam, arrogantiam, proterviam, ignorantiam carcam; & invidiam suam demonstrando, *vocat quendam Defensorem Virginis*, Imperatorem ridiculum: *infra inquit:* nota, præsumptionem Minoriticam. *Quod Prælati Ordinis Minorum*, nutriunt vesaniam. Hæc est humilitas illius Minoris, sic sub mordacis lanæ tunica, & habitu despectissimæ Sanctos despiciere. Fugit ad observantiam, ut impudè viveret; & postquam dixit, de uno multa scommata, concludit. Ut ex hujus viri conditionibus, quales sint alii, quamque pacifici ac Ecclesiæ Romanæ obediens, facillè intelligas: nam indocti, idiotæ, protervi, clamosi, furiis acti, coram rustica multitudine in tabernis, Lyæo madentes, cum maledictis, cum execratione, cum blasphemis in Sanctos, cum conjuratione in Sanctorum sequaces, determinant quod nesciunt, & more graculorum inanibus perstreperunt vocibus: nihil enim de peccato, de

de peccato originali, nihil de Sanctorum dictis aut intelligunt aut intelligere student. Cur Doctoribus illis talia adinvererint Epitheta; ut unum Seraphicum, alium dicere voluerint Irrefragabilem? *Adducens quamdam auctoritatem contra Immaculatam Conceptionem, inquit: Suscipe huius Episcopi benedictionem: quorum nova opinio & phantastica sit à fidelibus cancellata. Novi Theologi sic à devotione laborant. Certum est enim quòd opinio hodiè vulgarior à tempore Sixti IV. P. M. communiter opinabilis facta est: cum autem non absque scrupulo & erroris suspitione à Doctoribus quibusdam teneretur nequissimà & stolidissimà præsumptione. Non solum hæreticos, quàm hæresiarchas dici posse. Non derogat honori Mariæ, quòd sit in peccato concepta. Multitudo furiosorum timenda non est; quia contradicere, id est, suæ opinioni, procaci linguà non verentur. Quæ res monstro similis est, & longè à Christiano pudore alienissima. Contra Doctorem Sebastianum Bran: Hic ex cymba stultorum prospiciens, &c. & vocat illum simiam & ranam. Imperiti & stolidi. Furiosi, insanientes. Maledicta & mendacia condere non cessant. Ut mendacissimos & degeneres despiciamus. Stercus & oletum, lienes, derisibiles, impudentes. Iste denique fuit ille Pater, qui, cum Francofordiæ in Ecclesia majori quidam Plebanus prædicasset ad populum aliqua de Immaculata Conceptione, à Wigando audita, in totius populi plenissimo boatu reclamavit, dicens: Mentiris, & ut hæreticus hæc sicca exspuisti: hic aufugit ad Romanam Curiam, ubi per diffinitivam sententiam coactus fuit abjurare omnia, quæ in suo libro dixerat; quod fecit Romæ primò coram Cardinalibus & aliis, & secundò Francofordiæ in suggestu maioris Ecclesiæ,*

IN HISPANIA.

Pater Nicolaus Eymerici, Ord. Prædicatorum, & Inquisitor Aragenensis, in Tractatu, Contra calumniantes præminentiam Christi, &c. Vocat Defensores piæ sententiæ Immaculatae Conceptionis, Calumniatores Christi, Hæreticos, Pharisæos, Scribiculos, imprudentes, imperitos, improbos, perversos, poluitos, nepharios, calumniantes, denigrantes, & quintuplò offuscantes, superbos; & hoc reperit passim. Pertinaces, contumaces, induratos, obstinatos; carcos, mendaces, qui non carneâ, sed cornutâ linguâ intonant, dicentes Virginem fuisse conceptam sine peccato originali. Blasphemos, impudentes, Hæreticos detestabiles; quod sæpè reperit. Præsumptuosos & temerarios: falsa, perversa, & hæreticalia dogmatizantes; inimicos, anathematizatos, pestem reipublicæ; & alia plura habet iis similia.

P. Ioannes de Turrecremata, Ordinis Prædicatorum, scripsit Allegationem latissimam pro Concilio Basiliensi, anno 1436. quæ postea fuit typis mandata Romæ, anno 1546. à PP. Bartholomæo de Spina, & Alberto Duimio; in quo libro nonnulla reperiuntur stommata & impropria contra Defensores Immaculatae Conceptionis, vocando ipsos: Errantes, Blasphemos, Hæreticos. Præcipuè in Epistola præliminari multa dicuntur contra Patres Concilii Tridentini, propter Decretum factum pro Immaculata Conceptione: & de sententiâ piâ dicitur, esse dissonam Evangelio, inventionem nostri infelicis avi; errorem; spernere salutaria monita & doctrinam; devotionem vanam, ineptè dogmatizare, ut securius possent vorare domos viduarum, & seducere corda simplicium, facientes ex pietate quæstum; esse audaciam, & humanæ inventionis tenebras. Immoderatiorem quorundam audaciam; & dum apud doctos & verè Theologos minoris se æstimationis advertunt, vulgariùm debiliùmque mentium auram jam diu sepultis novitatibus affectantes, in Tridentina Synodo de huiusmodi Conceptûs immunitate verbum facere verita non est, &c. vulgariùm affectata devotio. Et ad finem libri, Disputatiene II. sub hoc titulo; Errores in Fidè huius falsæ

conclusionis suborti, & per Ecclesiam seminati, & adducit quinquaginta octo errores contra Fidem subortos, ut ipse dicit, ex hac assertione: Beata Virgo MARIA fuit concepta sine peccato originali, & signat ipsos sigillatim, quorum aliqui sunt ridiculi, alii supidi.

P. Hyacinthus Arpalegus in suo libello Supplici, Impress. anno 1649. in fol. & P. Prado in suis Notitiis Veridicis, Impress. Compluti 1661. in 4. P. Rivas, vel alius, in suo lib. Hispanico: Su oro al Cesar, Impress. Casar-Augustæ 1663. in fol. eisdem utuntur terminis, appellando defensorem piæ sententiæ, hallucinatum, irrationalem, fervum nequam, Antichristum, Pilatum, Herodem, Attilam; & quod tot coronæ apponantur diabolo, quot vices dicitur Virginem fuisse conceptam sine peccato originali: ex his habent sine numero; quorum libellos suo Edicto suppressit sanctum Tribunal Supreme Inquisitionis.

IN GALLIA.

Pater Girardus Renerius Magister Parisiensis in sacra Theologia, Ordinis Prædicatorum, Doctor Parisiensis Gallus, in libro manuscripto contra Immaculatam Virginis Conceptionem, sub titulo: De Conceptione Virginis gloriosæ, contra corruptores dictorum, Sanctorum Ecclesiæ, & etiam sacra Scripturæ, qui incipit: Quia de Epistola Bernardi ad Clerum Lugdunensem, &c. dicit sic: Devotio quæ est contra veritatem Fidei Catholicæ, non est pia, sed potius impia apud litteratos, & fatua apud ignaros; & loquitur de Conceptione, & vocat piam sententiam defendentes, alienos à Fide, nepharios, absurdos & detestabiles in auribus fidelium; quod privilegium præsumptionis, est fictitium, & in totius Fidei Catholicæ detrimentum, & nullâ auctoritate probatum. Caligine magni erroris, hæreticos, repetitis vicibus; & à Catholicis reprobandos, absurdos: quod repetit pluries. Falsas adducentes auctoritates & erroneas, corrumpentes sacram Scripturam & dicta Sanctorum, post suum errorem calumniantes adhuc cum suis complicibus. Falsum imponentes sacra Scripturæ. A Fide alienos. Fictè & mendaciter adinvententes, nostras distinctiones esse falsas & erroneas. Corruptentes Fidem Catholicam. Mendaciter fingentes: quod pluries, imo passim repetit. Quod Scotus fuerit hujus erroris primus seminator, vel secundum Augustinum, hujus hæreticæ pravitatis; & hoc, quia dicebat Virginem fuisse præservatam ab originali. Defensores erroris Scoti. Esse absurdum fingere dictum privilegium, & magnam ineptiam: & quod fuerit absurdum, confitetur tota Fides Catholica. Perniciosum: cum cedat in corruptionem dictorum, Sanctorum. Ostendo eam esse hæreticam: Hæreticus ille est, qui falsas ac novas opiniones gignit, quod repetit iterum. Falsè Scripturas sanctas intelligunt; & licet ab Ecclesia non recesserint, meritò tamen hæretici appellari possunt. Opinio ista, est prophana novitas, adversus quam univerla Ecclesia vigilare debet. Ex quadam devotione non pia, sed fatua devoti, imaginatione quâdam veritatis sunt illusi, quod etiam infra repetit pluries. Sacram Scripturam corrumpunt & fingunt, quia ipsi indeclinabilem Fidei confessionem non tenent. Ignorantes in Grammatica. Absurdos & fatuos vocat milites, sicut corruptores, &c. Ita modo consimili dico de isto privilegio, quod quia non probatur: ex quibusdam apocryphorum somniis, & potissimè per somnium cujusdam Normanni, qui post nimiam potationem de cervisia & bochetto, vel foitè vini de patria mea, vel S. Joannis, vel de Rupella, quæ communiter defertur per mare in Normanniam, somniavit quòd in somniis B. Virgo MARIA apparuit, sibi denuntians & revelans quòd fuerat sine peccato concepta, & quòd de ejus Conceptione annuatim facerent Normanni festum celebre; propter cujus somnationem modo vocatur Festum Normannorum, &c. Faciles, malignos: quia sunt contra dicta Sanctorum & sacra Scripturæ, quæ per talia somnia probantur. Multos errare faciunt. *Vocat il-*

lud præseruationis, Fictum privilegium. Contra R.P. Hermannum de Schildis Augustinianum, qui scripsit Tractatum de Immaculata Conceptione, insurgit, vocando ipsum, absurdum, multas hæreticas pravitates adducentem, à Fide alienas: alia opprobria omittimus brevitatis causa.

Notissima sunt quæ contigerunt in Gallia, tempore Ioannis de Montsono ac discipulorum ipsius, ab anno 1387. & per consequens, quædam scommata & opprobria dixerint contra defensores Immaculatae Conceptionis: ita ut opus fuerit, ut sex illorum de quibus loquitur Robertus Gaguinus in principio sui libri de Conceptione, publicè illa retractarent, & veniam peterent abjurando in Ecclesiis altà voce omnia scommata ab ipsis publicata contra piam sententiam, & illius Defensores. Absolvo unico rei, bo ex tribus rebus oculatis, primò ab Univerſitate Parisiensi affirmante Ioannem de Montsono in publicis conclusionibus dixisse: Non esse tam magnam hæresim, affirmare Virginem fuisse hypoſtaticè unitam divinitati, quam erat asserere fuisse conceptam sine peccato originali. Secundo, ex P. Thoma VVasinehamo Bencdictino in sua Historia ad annum 1389. pag. 339. sic dicente: Per idem tempus in Francia Fratres Prædicatores antiquam suam opinionem reassumentes de Conceptu Beatæ Virginis, & prædicantes illam fuisse in originali peccato conceptam, in tantam efferati sunt superbiam, ut Episcopis illis indigentibus huius rei silentium, noluerint obedire: postremò nec Regi, & Proceribus id iubentibus parère volebant; quapropter extra protectionem regiam facti sunt, & inhibiti circuire per patriam, more solito: ne fortè vulgus commone ducerent in ejsdem erroris dubium, & seducerent innocentes. Jussi sunt etiam intra propria habitacula cohiberi, & de labore manuum suarum intra sua vivere, egredi nusquam præsumere sub pœna capitali. Præceptum est eis, ne de cætero quemquam ad Ordinem suum admitterent, nulli recipient, sub pœna præmissa; sed ipsimet ita facerent, ut post hos, qui modò vivunt, nullus esset qui eorum Ordinem continuaret. Tertio, ex Ioanne Vitali & Ioanne Alano reserentibus, se propriis auribus audivisse cum essent in Aula Episcopi disputantes de materia Conceptionis Beatæ Virginis MARIÆ, quendam Montisonistam dicentem: Quod si multum faceret Univerſitas Parisiensis, Ordo Prædicatorum denudaret ipsam usque ad nates, &c. Nolo ad ulteriora progredi in Gallia, quia abhorrent aures ista audire. Quæ hic desunt, forsàn aliàs daturî sumus.

IN BELGIO.

Post istos, anno 1664. die 28. Ianuarij, in qua Patres Dominicani Lovanienses, impressis appositis scedulis per totam civitatem decreverunt celebrare festivitatem Translationis seu Cinguli Doctoris Angelici, sub titulo novo & inaudito, De Militia Angelica S. Thomæ Aquinatis; per contrapositionem ad librum: Militia Immaculatae Conceptionis, contra Malitiam originalis peccati, à paucis diebus antea excusum in eadem civitate; & publicarum etiam cum eadem solemnitate parvum libellum in 12. habentem paginas 225. sub hoc titulo: Auctoritas D. Thomæ Aquinatis Quinti Ecclesiæ Doctoris, Nodo Indissolubili per R. A. P. F. Petrum de Alva & Astorga, & c. nuper revincta, nunc verò soluta non inanibus nec calumniosis verbis, sed stylo & veritatis efficacità, seu calamo & rei veritate, &c. cum Facultate R. A. P. Provincialis Jacobi vanden Heede, & Approbatione Censoris Ecclesiastici, Ignatii Gillemans; sed quamvis dicatur fuisse impressus Gandavi apud Maximilianum Graet, ad signum Angeli, anno 1664. est falsum: quia fuit excusus Lovanii, mense Junii antecedentis anni. Cum verò non potuissent sibi comparare approbationem Lovanii, Leodii, Antuerpiæ, neque Colonie, (omnes enim istas stationes peragrarunt) ubi invenerunt Approbatorem, ibi se obtulit & Typographia, sed quidquid sit de hoc, sicut etiam de Auctore parum enim refert an fuerit magis Philosophiæ Professor ex Dominicanis, tamen quidem sed non Domini, vel omnes Doctores & Magistri Theologiae: hic parvus libellus in peccato originali suorum Parentum conceptus & natus est. Tria ergo proponuntur.

*tur in illo; primum, quod procedat cum veritate; secundum, non calumniosis verbis. De examine
 istorum modo non curamus: quia qui sunt in tenebris, lucem cœli non vident; & orto Sole, fugient ista &
 alia à facie ejus: & videbunt in tribus rebus à se propostis esse suam veram & inanem calumniam,
 &c. Solum inquirimus nunc de tertio; scilicet, an loquantur inanibus verbis, sequendo in omnibus &
 per omnia vestigia Patrum suorum, & continuando Vocabularium antiquum Dominicæ, ut de more
 habent: ut deinceps non jam parvos, sed magnos possint componere libros. Extant ergo in illo non solum inania
 verba, sed ista immania. Falsificator S. Scripturæ. Ep. fol. 2. 4. & 5. Operis folio 1. & 60. Temera-
 rius. Epist. fol. 1. bis. Op. 8. 33. bis. 51. bis. 60. 76. bis. 86. 104. 128. 171. 198. Indoctus Syl-
 logista. Ep. f. 2. 6. Mendax. Ep. fol. 4. 10. & 11. Ridicula proferens. Ep. 4. Nugator. Ep. 5.
 Cert. 17. Contradicens textui & Spiritui S. Ep. 4. Inanis Responfor. Ep. 7. Oblitus sui.
 Ep. 8. Non sincerus Religiosus. Ep. 8. Non humilis. Ep. 8. Frivolus Responfor. Ep. 1 r.
 Destructor verborum Alex. VII. Ep. 11. Destructor Auctoritatis S. Thomæ. Specim. fol. 1.
 Op. 39. Dicens, doctrinam Apost. Petri in aliqua sui parte esse erroneam in Fide. Spec. fol. 2.
 Dicens, D. Thomam errasse in Fide. Spec. fol. 2. & 3. Dicens, D. Thomam condemnatum
 quoad 222. Artic. Spec. fol. 3. Op. 53. 56. bis. 60. & 61. Dicens, D. Thomam erroneum
 in doctrina, & gravissimis featere erroribus. Spec. f. 3. Dicens, D. Thomæ doctrinam parum
 vel nihil utilem pro fidelium juvamine, & in ordine ad eorum beatitudinem. Spec. fol. 4.
 Irreligiosissimus. Spec. f. 4. Tollens à S. Thomæ epitheton Clem. VIII. Spec. f. 4. Explosor
 S. Thomæ, & doctrinæ ejus. Spec. fol. 5. Op. 30. Immisericors. Spec. f. 6. Surreptor om-
 nium elogiorum D. Thomæ. Spec. fol. 6. Op. 4. bis. & 5. Nefarius. Operis folio 1. Blasphemus.
 Op. f. 2. 5. 40. 79. 176. Depressor S. Thomæ. Operis folio 2. bis. 3. 4. Christos Do-
 mini tangens. Op. 3. Adulator sui ipsius. Op. 4. Absurdus. Op. 5. 33. 36. 126. Impugnator
 S. Thomæ. Op. 5. Detractor S. Thomæ. Op. 5. Præsumptuosus. Op. 7. Observator irrel-
 igiosus S. Thomæ. Op. 7. Impositor. Op. 8. 30. 37. 60. 134. 167. bis. Cert. 14. Inscitus.
 Op. 24. Irreligiosus. Op. 11. 32. 40. 79. 137. Scarabæus. Oper. 11. Imprudens. Oper. 30.
 Doctrinæ S. Thomæ irrisor. Op. 30. Abjector doctrinæ S. Thomæ. Oper. 30. bis. Contra
 S. Th. ponens manifestè os in cœlum. Op. 30. Invidens gloriæ S. Thomæ. Op. 30. Dam-
 nabilis. Op. 30. Amaritudine cor repletus. Op. 30. Falsarius. Op. 30. 36. 38. 60. tertio.
 61. octies. 70. 71. 102. Calumniator. Op. 31. 34. 40. 57. 69. 71. 72. 103. In sincerus.
 Op. 31. Dolosus. Op. 31. 32. bis. Irreligiosus irrisor. Op. 32. Irrisor. Op. 32. 71. 79. bis.
 Falsissimus. Op. 32. Ignorans. Op. 35. Conviciator. Op. 35. Exaggerator. Op. 35. Offen-
 dens pedem suum ad quemvis offensionis lapidem. Op. 35. Contradicens sibi ipsi. Op. 36.
 Somniator falforum. Op. 36. Indignus fide. Op. 36. Quæstiones referens plagis vapulan-
 das. Op. 38. Adductor pravorum discursuum. Op. 39. Condemnator scriptorum Angelici
 Magistri. Op. 39. Sublator omnis Auctoritatis Magistri Angelici. Op. 39. Deterrens disci-
 pulos S. Thomæ, à sequela *Communis Magistri*. Op. 39. S. Antoninum, ironice dicens, magnæ
 Fidei Scriptorem. Op. 39. Infamis calumniator. Op. 39. & 40. Infamis. Op. 39. Conatus
 evellere sarculo contradiccionis; quod P. Didacus Alvarez pro S. Thoma plantaverat. Op. 50.
 Mendacem faciens Stephanum Episcop. Parisiens. Oper. 51. Manifestè erroneus. Op. 57.
 Erroneus manifestus. Op. 57. Confector falsitatis contra D. Th. Op. 56. Ponens macu-
 lam in gloria D. Thomæ. Op. 58. Imprudentia & denigrantia verba afferens. Op. 58. Erro-
 neus. Op. 58. Certissimi quid. 11. 12. Indoctus usque ad stuporem. Ep. fol. 2. Nullam ve-
 ritatem observans in Libris suis, nec in toto nec in parte. Oper. 59. bis. Falsus impostor.
 Op. 60. Fictionum & Falsitatum 10. fabricator. Oper. 60. & 61. Afferens, D. Thomæ*

Opusculum contra errores Græcorum, scelerate erroribus. Op. 61. 104. 105. 108. tertio. Afferens, Opinionem Prædicatorum laceratam & confusam à Concilio Tridentino. Oper. 61. Affirmans, Ord. Prædicatorum, contemnere & aspernari sacratissimam MARIAM Virg. & sanctam Romanam Ecclesiam. Op. 61. Falsò dicit, Coquetium primò affinxisse auri D. Thomæ Spiritus S. in columbæ specie. Op. 60. Refert falsò, Historicam de approbatione Christi crucifixi, non inveniri nisi in auctorib. Ord. Præd. Op. 61. Falsificans litteram S. Antonini, ut falsificet sensum. Op. 61. Injustè contra veritatem dicens. Op. 61. Falsificator anni citati. Op. 61. Erroneè citans unum annum pro alio. Op. 61. Pertotum potest erroneus ostendi, & non verus. Op. 61. Fateatur se falsum dixisse. Op. 61. Imponens fictionem Prædicatoribus. Op. 62. Ingratus. Op. 64. Nec apicem subterfugiens in iis quæ qualitercumque potest contorquere contra Prædicatores. Op. 64. Vir linguosus. Op. 67. Refractorium Decretis Greg. XV. faciens Generalem Prædicatorum, Turcum. Op. 68. 69. Injustus denigrator nominis Generalis. Turci. Op. 69. Fortassis nunquam perventurus è observantiæ erga Ecclesiam, qualem erga eam ostendit Generalis Turcus. Op. 69. Conviciator S. Antonini. Op. 69. Si vel mediam partem quantitatis virtutis S. Antonini participaverit, & ipse quoque magnus futurus est. Op. 69. Parum in se habens Religionis. Op. 69. & 70. Vilipendens & convicians S. Antoninum. Op. 70. Afferens, doctrinam D. Thomæ non esse pro infidelium conversione, aut fidelium juvenamine. Op. 70. Afferens falsum dictionem. Op. 71. bis. 73. Omne verbum quod fluxit è calamo ejus in Nodum Indissolubilem, continua irrisio, calumnia, dictionem, &c. sunt. Op. 71. Extirpator elogii S. Thomæ. Op. 71. Denudator elogii S. Thomæ. Op. 72. Fictum dicens elogium Innocenti. VI. pro D. Th. Op. 72. 74. Ut plurimum passionatè & mendaciter loquens. Op. 73. Stupidam Demonstrationem formans. Op. 75. Falsus. Op. 76. 127. 173. Cert. 3. & 4. tertio. Gloriæ D. Thomæ non pius sed invidiosus Æmulator. Op. 78. Invidiosus. Op. 78. Non pius. Op. 78. Summè irreligiosus, & irrisor. Op. 79. Glossator & frustrator elogiorum D. Thomæ. Op. 79. Incidit in Excommunicationem latæ sententiæ: saltem ex supposito suorum verborum. Op. 80. Impudens & imprudens. Op. 81. Impudentissimus & imprudentissimus. Op. 81. Imprudens. Op. 81. Imprudentissimus. Op. 81. Erroris notam, verrucam & nævum ponens in doctrina S. Thomæ. Op. 81. Afferens, D. Thomæ doctrinam scelerate erroribus. Op. 81. 143. 175. Falsum assumens. Op. 83. 196. Calumniator D. Thomæ. Op. 84. Dijudicans Bandellum, tanquam falsarium & impostorem. Op. 85. 86. In judicando temerarius. Op. 86. Insufficenter fundatus. Op. 86. Contemptibiliter loquens de B. Alb. Magno. Op. 86. Contemptibiliùs loquens de S. Thoma. Op. 86. bis. SS. irrisor & contemptor. Op. 86. Tantundem meritis ac irrisor ipsius Dei. Op. 86. Obganniens & invidens titulis Divi Thomæ. Op. 87. Mordacitate rodens titulos D. Thomæ. Op. 87. Religionem & observantiam non servans in D. Thomam. Op. 87. Imponens Ord. Præd. quòd MARIAM contemnat & Ecclesiam. Op. 87. In dicto suo locutus verba falsitatis. Op. 87. Non subterfugiet iudicium Dei, nisi revocet quòd dixerit, Ord. Præd. esse contemptorem MARIÆ & Eccl. Op. 94. Periculum est ne appensus in statera, inveniatur minus habens coram iudicio Dei. Op. 94. Scommatis allator. Op. 95. Vel ironicè loquens, vel falsò, vel jactanter. Op. 95. bis. Deturbator Quinti Ecclesiæ Doctoris, à pacifica possessione sui honoris. Op. 97. & 98. Insigniter temerarius. Op. 98. Subdolos fictor. Op. 99. Inverecundus. Op. 101. 105. 108. 130. Detrahens certitudinè approbationis Christi. Op. 103. Perstringens D. Thomam, ut reprehensibilem. Op. 105. Ubique errans. Op. 108. Corrigendus vel in nequitia vel in stupiditate sua. Op. 108. Imponens

ponens D. Thomæ gravissimos errores. Op. 108. Impostor. Op. 108. Gravissimum errorem committens. Op. 108. Insensatus. Op. 108. Simulatè zelosus. Op. 109. Zelo simulato subtrahens Divo Thomæ Catenam Auream, & Opusculum contra errores Græcorum. Op. 109. Imprudenter judicans. Op. 109. Erronea dicens Opuscula S. Thomæ. Op. 109. Non fidelis. Op. 110. Irreligiôsè sincerus. Op. 110. Non religiosè sincerus. Op. 110. Callidus confusor Præd. Op. 110. & 111. Manifestè errans. Op. 112. Contradicens S. Vincentio Ferrerio. Op. 112. Indoctè hallucinatus. Op. 113. Hallucinator indoctus. Op. 113. Currens ab hoc & ab hac. Op. 113. Deficienter locutus. Op. 113. Credere nec volens nec potens, doctrinam D. Thomæ approbatam esse à Christo. Op. 114. sub cœdit. Pudere debet talem Lectorem Jubilatum hoc vel illo argumento moveri. Op. 115. Argumentator puerilis & ridiculus. Op. 115. Suspectam conatus facere expositionem D. Th. in Ep. Pauli. Op. 116. Horribiliter perstringens Doctores Salmantienles. Op. 116. 121. Perstringens PP. Dominicanos. Op. 116. Compositor Nodi Indissolubilis, scatenis falsitatibus, contumeliis, irrisionibus, mendaciis, &c. Op. 120. Apparens parturire montes integros, & gignens mures ridiculos. Op. 123. Dominus est : cùm ei resp. Utiq̃e Domine. Op. 124. Convictus, temerariè & falsò fuisse locutus. Op. 125. Impugnator doctrinæ S. Thomæ. Op. 126. Malevolus. Op. 127. Absurdissimus. Op. 127. Injuriôsus Divo Thomæ. Op. 128. Objector frivolus. Op. 130. Manifestum agens impostorem. Op. 131. Falsitatis convincendus. Op. 131. Manifestus impostor. Op. 131. 132. 138. bis. Ex uno minùs exorbitanti & pernicioso errore, *ut ait*, omni Fide apud Prædicatores privatus. Op. 133. Lapsus in dictis suis. Op. 133. 134. PP. Prædicatores injustè blasphemus faciens. Op. 134. Approbationem doctrinæ D. Thomæ, ei factam à B. Virgine, prorsus fictam dicens & somniat. Op. 136. 138. Judicium ei durum restat in novissimo die, inter eum & Bandellum. Op. 136. Infamiter continuò diffamans Religiosissimum virum, Band. Op. 136. Scrupulum de approbatione doctrinæ Divi Th. deducens in publicum, in minorationem Sancti Thomæ. Op. 137. Non æquo satis, sed invidioso in S. Thomam animo esse, convictus. Op. 137. Quarens depressionem doctrinæ Angelicæ. Op. 137. Depressor S. Thomæ. Op. 137. Diminutor auctoritatis doctrinæ S. Thomæ. Op. 137. Præminentix S. Thomæ gemmam, ex gemmis ornato ejus habitu suffurari conatus. Op. 137. Inaudita hætenùs, promulgans in Nodo suo. Op. 138. Malus argumentator, & in circuitu ambulans. Op. 139. Intendens, S. Thomam dictum olim fuisse *Doctorem Communem*, quasi de *Communi plebe*. Op. 140. Itane verò sic Respondes Pontifici S. Antonino, P. Rever. Op. 140. Contumeliosa, & sanctis injuriôsà dicens: propter quod non subterfugiet iudicium Dei. Op. 141. Generalem Prædic. Turcum per scœmma vocans *Magnum Turcum*. Op. 141. Astruens, quòd dicentes Conceptum ventris, seu Conceptionem D. Virginis fuisse maculatam, peccent mortaliter. Op. 142. Excommunicatus Excommunicatione latæ sententiæ. Op. 142. Omnibus pœnis contentis in Bulla Alex. VII. subiectus, tanquam dicens peccare mortaliter piæ sententiæ contrarium tenentes. Op. 142. Actus invidiæ spiritali singulari. Op. 144. Quamcumque Concilii Trid. approbationem dicens à Prædic. fabricatam. Op. 144. Honorum titulos D. Thomæ datos, non patiens eum possidère. Op. 144. Sibi somnia fingens. Op. 145. Faciens S. Thomam solum Compilatorem veritatum contentarum in lib. Sent. Pet. Lombardi. Op. 145. Excæcans eum invidia ferre non potest, quòd alicujus gloriæ titulus, esset proprius S. Thomæ. Op. 146. Ubique Doctoris Angelici, ejusque gloriæ inverecundus & audax Æmulator. Op. 146. Abique verecundia mirabiliter fugillans acclamationem laudatoriam D. Thomæ. Op. 146. Glo-

riam S. Thomæ ferre non valens Op. 149. Invidiæ passione præventus. Op. 149. Sine fundamentis excogitata dicens. Op. 151. Est in eo singularis proterviæ effectus. Op. 151. bis. S. Thomæ, & veritati doctrinæ ejus imprudenter ubique detrahere audens, Sanctoque Doctori resistere. Op. 151. Labefactor gloriæ S. Thomæ. Op. 151. Nitens ponere labem maculamque in cœlesti & splendidissimo Sole, S. Thomæ. Op. 151. Conatus obtenebrare disteriorum suorum tenebris solem doctrinæ S. Thomæ. Op. 151. Non satis religiosa conatus. Op. 151. Judex temerarius Doctorum Salmanticensium. Op. 151. 152. quindè. Sine conscientia. Op. 152. Ex genere suo mortale peccatum commisit temerè judicando. Op. 152. Culicem vorans temerarij judicii contra DD. Salmant. Op. 152. Deglutiens camelum irreligiosæ contradictionis sæpè sapius contra D. Thomam. Op. 152. Non multùm scrupulosus in temerè judicando. Op. 152. Detrahens sermonibus veritatis. Op. 152. Locutus falsum. Op. 152. Contra veritatem locutus. Op. 152. Injustissimè locutus. Op. 153. 154. Sine specie veritatis locutus. Op. 153. 154. Turcrematam viris schismaticis aggregans. Op. 154. Ipsissimus ubique in contradictione. Op. 155. Indigens Magistro, quoad Grammaticam. Op. 155. Stupidè, pueriliter & extortè verba construens. Op. 154. Indisciplinatum habens intellectum. Op. 156. Sensum verborum sibi somnians. Op. 156. Malevolè & ex invidia contra S. Thomam, fingens sibi sensum verborum Pii V. Op. 156. Liber ejus seate gravissimis erroribus seu vitiis contra Syntaxin Belgicam. Op. 157. Thomisticæ gloriæ Æmulator. Op. 157. Non rectis præcaldubio oculis lecturus Bullam Pii V. de laudibus D. Thomæ. Op. 157. S. Thomæ injuriam faciens in verbis suis. Op. 161. Agens temerariè. Op. 162. Irreligiosus calumniator. Op. 165. Per calumniam imponens viro intemeratæ fidei (Turco) eum calumniari. Op. 165. Caligantibus oculis legens (Austri, loco, Illustri) 165. Turco Generali PP. Præd. non integrior. Op. 165. Apertis oculis nihil videns, in erroris foveam turpiter corruit. Op. 166. Gravissimè errans. Op. 166. Præoccupati judicii Vir. Op. 166. Conatus mendacem ostendere Gener. Præd. Turcum. Op. 167. Infamis calumniator. Op. 167. Effrons calumniator. Op. 167. Inverecundus calumniator. Op. 167. Irreligiosa ejus immòestia constat. Op. 167. Ordinem Prædicatorum suis irrisionibus, sarcasmis & detractionibus conatus exponere ludibrio. Op. 167. S. Thomam conatus suis irrisionibus, sarcasmis & detractionibus respectui exponere, in quocumque contra eum imaginabili. Op. 167. Sine veritate & fundamento procedens. Op. 167. Vel Pium V. vel seipsum mendacii arguit. Op. 168. Stupidus interrogator. Op. 168. Stupidissimus resolutor. Op. 168. Irrisor S. Thomæ. Op. 168. Ipso religiosior & veracior P. Jacobus Florentinus Ord. Min. Op. 169. Dolosus fictor. Op. 169. Fictor propositionum. Op. 170. Figura formans. Op. 170. Fatuus. Op. 170. Stultus. Op. 170. D. Thomam intoto suo Libro nihil facit, & ad nihil conatur redigere. Op. 170. Inverecundâ fronte temerarius. Op. 171. Nullum adferens fundamentum suæ contradictionis. Op. 171. 172. Audax detractor. Op. 173. Irreligiosus detractor. Op. 173. Turpis detractor. Op. 173. Retractor verbi sui. Op. 173. A veritate alienus. Op. 173. Invidiosus responfor. Op. 174. Infami dignus inuri cauterio. Op. 176. Effronter dicens. Op. 176. A vero devians. Op. 176. Temerarius qualificator propositionis. Op. 177. Irreligiosè, ironicè & irrisoriè loquens. Op. 178. Faxit Deus, ut eum non absorbeat profundum, neque puteus aeternæ maledictionis urgeat super eum os suum : qui paratus est Sanctorum contemptoribus & irrisoribus eorum. Op. 178. Annulator gloriosi epitheti S. Thomæ. Op. 178. Diminutor S. Thomæ. Op. 179. Destructor Doctoris Ecclesiæ. Op. 179. Adducens dicta impietatis. Op. 179. Dicens, subtilitates D. Th.

non conducere ad nostram beatitudinem. Op. 179. bis. Irreligiosus calumniator. Op. 179. Calumniator indignus responsione. Op. 179. Invidiosus impostor. Op. 180. Malevolus voluntate. Op. 180. Ineptus Inquisitor. Op. 181. Sublator omnis auctoritatis Divi Thomæ. Op. 182. Clypeum Ecclesiæ (Thomam) nitens contundere. Op. 182. Fabricator ensium pro hæreticis. Op. 182. S. Thomam hæreticorum exponens ludibrio. Op. 182. Apud hæreticos V. Eccl. Doctorem minorans. Op. 182. Violenter utens detractorio & irrisorio verbo, quod penetrabilis est omni gladio ancipiti; quod profectò ferè pertingeret usque ad utriusque, nostri & ipsorum Ordinis divisionem. Op. 183. Ad finem bonum assumens media improporcionata, & adeò nociva charitati; ut eorum executio sit fraternæ unionis irruptio. Op. 186. Non est intelligibile quomodo Franciscani, abortivum illum conceptum (Nodum) priusquam videret ortum surgentis auroræ, dignum occludi tenebris sempiternis, non suppresserint. Op. 187. Signum evidens indignitatis libri, quodd nullus Ord. Minor. hujus Patriæ Nodo subscripserit. Op. 187. Usque ad erubescentiam indecorus in suis allegationibus. Op. 190. Ord. Præd. describens in factis. Op. 186. Dehonorans Prædicatores in Sanctis. Op. 186. Contemptorem MARIE & Ecclesiæ dicens Ord. Præd. Op. 186. Contemptor Sanctorum. Op. 186. S. Antonium sapius irridens. Op. 186. Intendens deturbare S. Thomam à possessione Angelici, divinæ voluntatis Interpretis, Quinti Ecclesiæ Doctoris. Op. 186. Labefactare intendens gloriam D. Thomæ, tollere encomia, honorum titulos & laudes. Op. 186. Ita infamiter doctrinam S. Thomæ traducens, ut eam dicat scaturire erroribus, condemnatam in hæresibus, parùm utilem pro infidelium conversione, aut fidelium juvenamine. Op. 186. Affirmans D. Thomæ doctrinam solum continere quæstiones Metaphysicas. Oper. 186. Asserens in Divi Thomæ libris omnes esse subtilitates parùm vel nihil conducentes ad nostram beatitudinem. Op. 186. Vellent fortè Thomam non fuisse, ut ejus Doctrina & Auctoritas Pontificem contra voluntatem ejus non detinerent. Op. 145. Vilipendens doctrinam D. Thomæ, ut in multis erroneam. Op. 190. Despicens doctrinam D. Thomæ ut condemnatam & hæreticam, secundum se totam, vel aliquam sui partem. Op. 190. Proponens doctrinam D. Thomæ, ut inutilem ad nostram beatitudinem. Op. 190. Intentans conquassare graviter & injuriosè Angelicum Doctorem. Op. 190. Nomen retinens temerarij impostoris. Op. 190. Dijudicans S. Thomam, non ex amore veritatis, sed ex ejus invidia & æmulatione doctrinæ. Op. 190. Adducens apparentia quædam & verisimilia contra S. Thomam colorata mendacia, ad simplices dementandum, & sapientes deducendum à doctrina Angelici Magistri. Op. 191. Indignissimam certè, & æternâ maledictione dignam rem excogitavit, si S. Thomam despexerit ad seducendos homines. Op. 191. Ubique inventus minùs habens de veritate, plurimùm verò de falsitate & mendacio. Op. 191. Devians à semitis sinceritatis. Op. 191. Vel malitiosus, vel ignorans. ib. Meritus canere palinodiam. ib. Infelicissimus in proponendo seu attingendo veritatem. Op. 191. Interferens Nodo suo verba nimis irreligiosa, tendentia ad Præd. non solum ignominiam; sed etiam vergentia in dedecus ipsius Ecclesiæ. Op. 193. Inverecundus Somniator. Op. 194. Vocans, PP. Prædicatores, bestias. Op. 196. Quatuordecim Approbationes doctrinæ D. Thomæ conatus temerario ausu ostendere, à Prædicatoribus fuisse factas & somniatas. Op. 196. & 197. Doctrinam D. Thomæ proponens ut erroneam, & concutere nitens tanquam falsam. Op. 198. D. Thomæ laudes dicens à Præd. factas & somniatas. Op. 198. Denudator gloriosorum titulum & encomiorum D. Thomæ. Op. 200. Depressor S. Thomæ. Op. 200. Similis hæreticis, qui relictis & suppressis aliis, tantum arripiunt illa quæ secundum litteram suæ videntur conformia

forma doctrinæ. Op. 200. Irreligiosus liber ejus. 201. Faxit Deus, illum ei propitium, contra quem calamum suum levavit. Op. 200. Inhonorans indirectè Ecclesiam. 202. Nimis turpiter traducens D. Th. 202. Humilians & diminuens S. Th. 202. Puncta minora ejus libri, de veritate suspecta. 202. In principalibus punctis Nodi sui Indissolubilis, manifestè devians à veritate. 203. Non dubium, quin in reliquis suis dictis & scriptis similis sibi, id est, ubique fallus inveniretur, si liceret conferre aliarum Bibliothecarum originalia cum ejus citationibus. 203. Certò devians à semitis sinceritatis & religiosæ veritatis. Certissimi quid. 3. Graviter lædens S. Thomam. Cert. 3. Improporionatus Scriptor. 3. Cert. Improporionatè seipsum exenters pro pia Sent. Cert. 3. Plurima Opera falsò & temerariè D. Thomæ subtrahens. Cert. 3. 4. Indoctè & contra veritatem inferens. 3. 18. Cert. Suspectus de re assumptione condemnata propositionis ab Indicis Congregatione, circa doctrinam D. Thomæ. 7. 20. Cert. Solido fundamento non nitens. 8. Cert. Dolosus. 12. Cert. Nullam amplius fidem meretur respectu Bibliothecarum & librorum à se visorum in Hispania, Italia, Germania, Anglia, Gallia, &c. 12. bis. 14. Cert. Certissimum est, cum totaliter imposuisse, & falsò allegasse Bibliothecam & Librum. 12. bis. Cert. Contra omnem veritatem & præter omnem consuetudinem, intitulat quævis manuscripta nomine, Manuscripta Originalia. 12. Cert. Quinque Opuscula falsò conatur D. Thomæ subtrahere. 13. Cert. Debili & infirmo, imò nullo nitens fundamento. 3. Cert. Falsò allegans Bibliothecam & Librum. 14. Cert. Certissimum est, quòd nullam amplius fidem mereatur Lovanii. 14. Cert. In uno puncto deprehensus deliquisse, timendum est ne in aliis quoque omnibus à se allegatis sit fallitatis reus. 15. Cert. Certissimum est, cum deviare à veritate. 25. Cert. Injustè obijciens Dominicanis, quòd violarent textum, seu originalem litteram S. Th. 16. Cert. Responzione indigna affrens. 17. Cert. Non nisi crambes recoctas præferens; non nisi merces à pluribus annis fetentes, novis verborum fucis dealbans. Cert. 20. *sub Conditione*. Contemptor Ord. Præd. Op. 186. Prædicatorum integrum Ordinem in capite & principalioribus membris, temerariè prædicans falsarium Bul. Pont. Op. 186. Dominicanos irrident in verbis. Op. 186. Nefarius. Op. fol. 1. Blasphemus Op. f. 2. Depressor S. Thomæ. Op. f. 2. bis. Effrons impoltor. Op. 23. bis. Injuriosus in D. T. Op. 14. Arguens S. Thom. mendacii & imposturæ. Op. 14. Falsarius. Op. 20. 29. Splendidissimus mendax. Op. 23. Fur. Op. 24. Irrisor Doct. S. & doctrinæ ejus. Op. 29. Irrisor. Op. 25. Scandalosa dicens. Op. 26. Exponens S. Pet. Hæreticorum calumniis & ludibriis. Operis 26. Apost. Petro reprehensibilior à S. Paulo. Op. 26. Erroneus. Op. 36. Blasphemus. Op. 36. 98. 102. Somniata referens. Op. 40. Ex phantasia & imaginatione propria loquens. Op. 40. Falsarius. Op. 54. Injurius in S. Thomam & Ecclesiam. Op. 57. Temerarius & perversus in judicando. Op. 85. bis. Contempnens Ecclesiam. Op. 88. 89. Contraveniens Decretis Ecclesiæ. Op. 88. 89. Excommunicationis Ecclesiæ non reveritus Sententiam. Op. 88. & 89. Dicens, Præd. peccare mortaliter. Op. 89. Indicans S. Vinc. Ferr. fabulosum & impoltorem. Op. 98. Indicans S. Vinc. Ferr. levem & temerar. Op. 98. Cæcutiens vel cæcus in examinando. Op. 109. Discredens impiè. Op. 114. Calumniator. Op. 104. 105. 107. Insinuat iste P. Dominicus Franciscanos defecisse à Pontifice Joanne XXII. & adhæsisse Ludovico Bavaro schismatico. Op. 93. *Insinuat*, Franciscanos infectatos fuisse Pont. Joannem XXII. & cum in pluribus calumniatos esse, ratione schismatis Ludovici Bavari. Op. 93. Plus æstimat Thomam, quàm Scotum, tam in Sanctitate quàm doctrina, *addens*: qui potest capere, capiat. Op. 119. Juramentum Salamanticæ Universitatis de sequenda doctrina D. Thomæ, ob importunas apud Supremum Concil. Regium per FF. Minores habitas preces vel supplicationes, fuisse annullatum. Op. 195.